

Sygn. akt X K 357/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Magdalena Barska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim L. M.

po rozpoznaniu w dniach 12.07.2016r., 03.08.2016r. oraz 13.09.2016r. sprawy **P. Z. (1)**, syna J. i M., urodzonego (...) w G., PESEL (...),

skazanego:

1. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 01.02.2011r. w sprawie **X K 917/10** za czyny:

- z art. 279§1 k.k. popełniony dniu 06.09.2009r.

- z art. 279§1 k.k. popełniony w dniu 07.08.2009r.

na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

- z art. 278§1 k.k. popełniony w dniu 28.08.2009r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 40 (czterdzieści) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz grzywnę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 30.04.2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 05.07.2011r. w sprawie **X K 367/09** za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w listopadzie 2008r. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 30.04.2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.01.2014r. w sprawie **X K 1642/12** za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. popełniony w dniu 05.01.2012r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz grzywnę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda.

przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie Kodeksu karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396)

I. Na podstawie art. 86§1 k.k. i art. 91§2 i 3 k.k. łączy orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 01.02.2011r. w sprawie X K 917/10,

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 05.07.2011r. w sprawie X K

367/09

jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k., art. 89§1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie I łącznej kary pozbawienia wolności zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

IV. Na podstawie art. 624§1 k.p.k., 626§1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

P. Z. (2) skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 01 lutego 2011r. w sprawie **X K 917/10** za:

- ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k., które zostały popełnione w dniach 07.08.2009r. i 06.09.2009r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek grzywny po 10 złotych każda,

- czyn z art. 278§1 k.k., który został popełniony w dniu 28.08.2009r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 stawek grzywny po 10 złotych każda,

orzeczono karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat tytułem próby oraz grzywnę 120 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Kara grzywny została w całości wykonana.

Dowód: wyrok w sprawie X K 917/10, karta karna (k. 15-17).

P. Z. (2) skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 05 lipca 2011r. w sprawie **X K 367/09** za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który został popełniony w listopadzie 2008r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat tytułem próby, postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Dowód: wyrok w sprawie X K 367/09, karta karna (k. 15-17).

P. Z. (2) skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15 stycznia 2014r. w sprawie **X K 1642/12** za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k., który został popełniony w dniu 05.01.2012r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat tytułem próby oraz grzywnę 50 stawek dziennych po 20 złotych każda. Kara grzywny została w całości wykonana.

Dowód: wyrok w sprawie X K 1642/12, karta karna (k. 15-17).

Skazany P. Z. (2) za pośrednictwem swojego obrońcy wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach X K 917/10 oraz X K 367/09.

Dowód: wniosek skazanego (k. 1-2)

Po zapadnięciu wyroków w sprawach X K 917/10 i X K 367/09 P. Z. (2) wyjechał do Holandii, gdzie przebywa do dnia dzisiejszego i nie zamierza wracać do Polski. Skazany mieszka z żoną oraz ich dziewięcioletnim synem N., który uczęszcza do szkoły w Holandii. Żona skazanego nie pracuje, zajmuje się synem, który z uwagi na niepełnosprawność wymaga stałej opieki. P. Z. (3) na terenie Holandii posiada stałą pracę. Skazany spłacił zaległe i regularnie płaci na bieżąco alimenty na dziecko w Polsce.

Dowód: kopie przelewów bankowych (k. 25), oświadczenie B. Z. (k. 26), zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia i przelewy na konto(k. 28-37), zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły Holandii (k. 38-39).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego był zasadny. Ponieważ w stosunku do P. Z. (1) nie zapadł prawomocny wyrok skazujący po 01.07.2015r., do wydania wyroku łącznego, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie Kodeksu karnego i niektórych innych ustawy (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396), w przedmiotowej sprawie Sąd zobowiązany był stosować przepisy dotyczące wyroków łącznych obowiązujące przed 01.07.2015r.

Postępowanie o wydanie wyroku łącznego ma na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych w różnych postępowaniach. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 k.k. Zgodnie z powyższym uregulowaniem połączenie orzeczonych kar jest możliwe, gdy sprawca popełnił kilka czynów zanim co do któregośkolwiek z nich zapadł, chociażby nieprawomocny, wyrok.

P. Z. (2) skazany został wyrokami z dnia 01 lutego 2011r. w sprawie X K 917/10, z dnia 05 lipca 2011r. w sprawie X K 367/09, z dnia 15 stycznia 2014r. w sprawie X K 1642/12. Analizując akta wyżej wymienionych spraw, w szczególności wyroki w nich zapadłe, należało dojść do przekonania, że ustawowe przesłanki wydania kary łącznej - zbieg realny przestępstw - zachodzą w stosunku do czynów objętych wyrokami zapadłymi w sprawach X K 917/10 i X K 367/09.

W sprawie X K 1642/12 P. Z. (2) został skazany za czyn popełniony w dniu 05 stycznia 2012r., a więc już po wydaniu wyroków w sprawach X K 917/10 i X K 367/09. Należało zatem uznać, że przestępstwa, jakie były objęte wyrokami w sprawach X K 917/10 i X K 367/09 nie pozostawały w zbiegu realnym z czynem objętym wyrokiem wydanym w sprawie X K 1642/12, albowiem czyn ten został popełniony po tym jak za poprzednie przestępstwa zapadły już wyroki.

Odmienne natomiast przedstawia się sytuacja w zakresie czynów objętych wyrokami wydanymi w sprawach X K 917/10 i X K 367/09. Pierwszy z nich zapadł w dniu 01.02.2011r. i obejmował czyny z okresu od 07 sierpnia 2009r. do 06 września 2009r., drugi zaś został wydany w dniu 05 lipca 2011r. i dotyczył czynu, jakiego dopuścił się wnioskodawca w listopadzie 2008r. Należało zatem zważyć, że czyn objęty wyrokiem w sprawie X K 367/09 został popełniony zanim zapadł wyrok w sprawie X K 917/10. Nadto za przestępstwa te wymierzono P. Z. (2) kary tego samego rodzaju - kary pozbawienia wolności. Tym samym odnośnie czynów objętych wyrokami w wyżej wymienionych sprawach zaszyły przesłanki do zastosowania kary łącznej na podstawie art. 85 k.k. i Sąd w tym zakresie wydał w stosunku do P. Z. (1) wyrok łączny.

Sąd połączył w wyroku łącznym jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wskazanych **w punktach 1 i 2 rubrum** i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Rozstrzygając o karze łącznej Sąd związany jest wskazaniem art. 86 k.k. wyznaczającymi granice tejże kary.

W przypadku P. Z. (1) kara łączna co do kar orzeczonych ww. wyrokami winna mieścić się w granicach **od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, jako kary najwyższej, jednostkowej wymierzonej wyrokiem w sprawie X K 917/10, **do 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności** – sumy kar jednostkowych orzeczonych wyrokami w sprawach X K 917/10 oraz X K 367/09.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, są jedno- czy różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy znacznych odstępach czasu.

Przestępstwa orzeczone wyrokami wskazanymi w punktach 1 i 2 rubrum zostały popełnione w stosunkowo krótkich odstępach czasowych, na przestrzeni niecałego roku, co przemawiałoby za zastosowaniem zasady absorpcji. Z drugiej strony przestępstwa objęte wyrokiem X K 917/10 i X K 367/09 zostały popełnione przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu oraz zdrowiu (przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), co przemawiałoby za zastosowaniem zasady kumulacji. Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd Sąd, przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji jak i częściowej kumulacji, wymierzył skazanemu łącząc kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 1 i 2 rubrum karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że zasadnym będzie zawieszenie skazanemu orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności. Przesądził o tym sposób życia wnioskodawcy w ostatnich latach. Ostatnie skazanie, jakie widnieje w karcie karnej, obejmuje wyrok za czyn popełniony na początku 2012r., a więc niemal pięć lat temu. W tym czasie skazany ułożył sobie życie, centrum życiowe ma na terenie innego państwa, gdzie regularnie pracuje, ma na utrzymaniu nie tylko siebie, ale także swoją żonę i niepełnosprawne dziecko. Co więcej – oskarżony reguluje alimenty w Polsce. Skazany swoim sposobem życia od kilku lat daje rękojmię, że nie wejdzie w przyszłości w konflikt z prawem. Dlatego Sąd uznał, że wystarczającym będzie orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Odnosnie czynu objętego wyrokiem, z powodów wyżej wymienionych, Sąd nie znalazł podstaw do wydania wyroku łącznego. Zgodnie z art. 572 k.p.k. jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Z tych też powodów Sąd umorzył postępowanie w zakresie kary orzeczonej wyrokiem w sprawie X K 1642/12, o czym orzeczono w punkcie III wyroku. Sąd nie połączył też orzeczonych kar grzywny, gdyż w całości zostały wykonane przed wydaniem wyroku łącznego.